KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 30.1.2007
KOM(2007) 34 wersja ostateczna

SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA RADY

oceniające postępy, przedstawione Komisji i Radzie przez Włochy, w zakresie odzyskiwania dodatkowej należnej opłaty od producentów mleka za okresy od 1995/96 do 2001/02

(na podstawie art. 3 decyzji Rady 2003/530/WE)

SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA RADY

oceniające postępy, przedstawione Komisji i Radzie przez Włochy, w zakresie odzyskiwania dodatkowej należnej opłaty od producentów mleka za okresy od 1995/96 do 2001/02

(na podstawie art. 3 decyzji Rady 2003/530/WE)

Niniejsze sprawozdanie oceniające sporządzone przez Komisję na podstawie art. 3 decyzji Rady 2003/530/WE z dnia 16 lipca 2003 r. w sprawie zgodności pomocy, którą Republika Włoska zamierza przyznać krajowym producentom mleka[1] ze wspólnym rynkiem.

Na mocy art. 1 tej decyzji pomoc, ustanowiona przez Republikę Włoską dokonującą płatności na rzecz Wspólnoty należnej kwoty od producentów mleka w związku z dodatkową opłatą stosowaną w sektorze mleka za okresy od 1995/96 do 2001/02 i umożliwiającą tym producentom spłacenie należności w formie odroczonej płatności rozłożonej na kilka lat i bez odsetek, jest w wyjątkowych przypadkach uznawana za zgodną ze wspólnym rynkiem pod warunkiem, że:

– spłata przez producentów będzie w pełni zrealizowana w równych rocznych ratach, oraz

– okres spłaty nie będzie dłuższy niż 14 lat, począwszy od dnia 1 stycznia 2004 r.

Na mocy art. 2 tej decyzji przyznanie pomocy jest uzależnione od zgłoszenia przez Włochy do EFOGR całkowitej dodatkowej opłaty za wspomniane okresy i odliczenia przez Włochy zaległej należności w trzech równych rocznych ratach od wydatków finansowanych przez EFOGR odpowiednio za miesiące listopad 2003 r., listopad 2004 r. i listopad 2005 r.

W piśmie z dnia 26 sierpnia 2003 r. Włochy dokonały należytego zgłoszenia całkowitej dodatkowej opłaty za wspomniane okresy.

Za miesiące listopad 2003 r., listopad 2004 r. i listopad 2005 r. dokonano należytego odliczenia pozostałej zaległej należności od wydatków finansowanych przez EFOGR.

Artykuł 3 tej decyzji wymaga, aby właściwe władze Włoch przedstawiały Radzie i Komisji roczne sprawozdania z postępów w zakresie odzyskiwania dodatkowej należnej opłaty od producentów mleka w związku ze stosowaną dodatkową opłatą za okresy od 1995/96 do 2001/02.

Na mocy tych przepisów władze Włoch przedstawiły Radzie i Komisji sprawozdanie dotyczące spłaty raty w 2004 r. w wystosowanym przez Ministra Rolnictwa piśmie z dnia 3 października 2005 r. Sprawozdanie to nie zawierało wystarczająco aktualnych danych umożliwiających Komisji ocenę przeprowadzonych kontroli, a w szczególności dalszych działań podejmowanych w przypadku przekroczenia terminu spłaty raty. Sprawozdanie dostarczające zaktualizowanych danych za 2004 r. oraz dotyczące spłaty raty w 2005 r. władze Włoch przedstawiły Radzie i Komisji w wystosowanym przez Ministra Rolnictwa piśmie z dnia 5 października 2006 r.

---

[1] Dz.U. L 184 z 23.7.2003, str. 15.

DOKONANIE SPŁATY NALEŻNEJ KWOTY W FORMIE PŁATNOŚCI RATALNEJ

Spośród wszystkich 25 000 producentów, którzy zalegają z opłatą za siedem okresów objętych decyzją Rady i którym na mocy zarządzeń sądów krajowych zawieszono płatność do czasu wydania ostatecznych orzeczeń, około 15 200 wybrało spłatę w ratach. Wybór spłaty w ratach pociąga za sobą wycofanie wszystkich toczących się spraw sądowych. Ponadto niezapłacenie rocznej raty powoduje wyłączenie z systemu i w związku z tym naraża producentów na zajęcie całej należnej kwoty wraz z narosłymi odsetkami.

Wymienione 15 200 producentów objętych tym systemem posiadało zaległości wynoszące około 345 mln EUR, co stanowi około jedną trzecią całkowitej niespłaconej kwoty opłaty nałożonej na producentów. Wydaje się więc, że producenci o mniejszych nadwyżkach produkcji w większości przypadków wybrali system płatności ratalnej. Z drugiej strony producenci wykazujący znacznie wyższe nadwyżki produkcji (10 000 producentów, którym naliczono około 695 mln EUR należnej opłaty za siedem okresów) zdecydowali się na wniesienie spraw do sądów włoskich.

Z zestawienia należnych płatności rozłożonych na 14 rocznych rat, znajdującego się w załączniku 3 do sprawozdania przedłożonego przez władze Włoch wynika, że spośród producentów objętych tym systemem około 2 280 zdecydowało się na spłacenie całej należnej kwoty w jednej racie i z tego względu całkowita kwota należności pierwszej raty przekracza kwotę należności drugiej raty o około 3 mln EUR.

Terminowej spłaty pierwszej i drugiej raty dokonano odpowiednio w 99,6 % i 97,9 %, co stanowi faktycznie odzyskaną kwotę w wysokości około 53,5 mln EUR. Na podstawie doświadczenia związanego ze spłatą pierwszej raty można spodziewać się, że po przeprowadzeniu kontroli weryfikacyjnych ostateczny odsetek spłaty drugiej raty będzie wyższy niż wskazany obecnie.

Mimo iż odsetki te bez wątpienia wykazują ogólne zaangażowanie ze strony producentów objętych systemem, którzy chcą wypełnić swoje zobowiązania, Komisja uznaje, że dalsze działania przewidziane w przypadkach niedokonania płatności w terminie jest podstawowym wskaźnikiem poziomu zaangażowania władz w zapewnienie ścisłego przestrzegania wymogów systemu płatności i ostateczne odzyskanie należnych opłat. Stosunkowo niewielka liczba płatności niedokonanych w terminie powinna poza tym doprowadzić do szybkiego zakończenia kontroli lub, w stosownym przypadku, wszczęcia procedury zajęcia.

W tej kwestii Komisja nie jest w pełni usatysfakcjonowana, ponieważ wyniki postępowań prowadzonych przez właściwe władze regionalne w celu sprawdzenia stanu spłaty pierwszej raty, dla której ostateczny termin ustalono na dzień 31 grudnia 2004 r., nie zostały zgłoszone w 32 przypadkach spośród 269 spraw. Wydaje się, iż niedostępne są szczegółowe informacje na temat przebiegu postępowań mających na celu sprawdzenie spłaty drugiej raty w przypadku producentów zalegających z płatnością.

NALEŻNE OPŁATY ZA OKRESY OD 1995/96 DO 2001/02 NIEOBJĘTE SYSTEMEM PŁATNOŚCI RATALNEJ I ZASKARŻONE DO SĄDÓW WŁOSKICH

Zwrócono uwagę na fakt, że wybrany przez wielu producentów system płatności ratalnej w rzeczywistości pokrywa jedynie stosunkowo niewielką część należności do odzyskania. Oznacza to, że natychmiastowe odzyskanie kwoty pozostaje niemożliwe ze względu na zawieszenie płatności przyznane przez sądy włoskie do chwili wydania ostatecznych wyroków

około 10 000 producentom, którzy zdecydowali się na postępowanie sądowe, a których zaległości stanowią kwotę około 695 mln EUR.

Zważywszy, że producenci, którzy wybrali płatność ratalną, stanowili ponad 37 000 opłat[2], w przypadku których sprawy zostały wniesione do sądu w różnych okresach, liczba spraw od których odstąpiono była znaczna. Liczne przypadki odstąpienia od postępowania sądowego powinny przyczynić się do przyspieszenia uregulowania postępowań zawisłych w drodze sądowej.

W 2004 r. doszło do odstąpień od postępowania sądowego, co jest warunkiem wstępnym przystąpienia do systemu płatności ratalnej. W załączniku 18 do drugiego sprawozdania wskazuje się, że w 2005 r. wydano wyroki na korzyść administracji, które dotyczyły zaskarżonych do sądów płatności rzędu 191 mln EUR. Natomiast dla porównania wyroki lub tymczasowe zawieszenia orzekane na korzyść producentów stanowiły łączną kwotę 37 mln EUR. Wyroki te dotyczą głównie okresów płatności późniejszych niż siedem okresów objętych decyzją Rady.

Komisja oczekuje, że kolejne sprawozdania będą wyraźnie uwzględniały postępowania dotyczące siedmiu przedmiotowych okresów i zawierały szczegółowe dane potwierdzające spłaty dokonane przez producentów, którzy nie otrzymali korzystnego wyroku. Bez takich informacji Komisja nie jest w stanie prawidłowo prześledzić odzyskania części płatności, które nie były objęte płatnością ratalną.

INNE KWESTIE

Sprawozdania zawierają również inne elementy, które nie informują w bezpośredni sposób na temat stanu zaawansowania procedury odzyskiwania płatności za okresy objęte decyzją Rady, ale które wykazują ogólną poprawę systemu. Wspominano w nich między innymi o istotnym spadku liczby producentów zgłaszających nadwyżkę produkcji, która z 12 000 w roku 2002/03 zmalała do 920 (z łącznej liczby 48 000 producentów) w roku 2005/06. Te pozytywne zmiany równoważy jednak brak trwałego spadku produkcji, która po okresie spadku, w porównaniu z rokiem 2004/05, wzrosła o 230 000 ton w roku 2005/06.

Komisja odnotowuje znaczenie przepisów wprowadzonych dnia 25 czerwca 2005 r., zgodnie z którymi począwszy od tej daty spory sądowe dotyczące dodatkowej opłaty wchodzą wyłącznie w zakres kompetencji sądów administracyjnych. Zgodnie z informacjami przedstawionymi Komisji przez władze Włoch większość zarządzeń o tymczasowych zawieszeniach zostało wydanych w przeszłości przez sądy cywilne bądź sędziów pokoju. W związku z tym znacznie mniejsza liczba sporów (wynikająca ze zmniejszenia liczby producentów, którzy zalegają z opłatą) jest kierowana do sądów administracyjnych, co pozwala administracji być stroną w każdym sporze.

WNIOSKI

Komisja uważa, że postępy poczynione przez władze Włoch w odzyskiwaniu należnych kwot od producentów z tytułu dodatkowej opłaty za okresy od 1995/96 do 2001/02 wskazują na właściwe zarządzanie systemem płatności ratalnej, z zastrzeżeniem zapewnienia, że wszystkie kontrole weryfikacyjne przypadków nieuiszczenia opłaty prowadzone są z należytą starannością przez władze regionalne. Komisja przypomina, że w kolejnych sprawozdaniach

[2] Informacje uzyskane niezależnie od władz Włoch.

rocznych należy udokumentować rozstrzygnięcie sporów dotyczących okresów od 1995/96 do 2001/02 i wykonanie prawomocnych wyroków potwierdzających obowiązek uiszczenia opłaty.